

Koordynowanie, planowanie i udzielanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej w LXIV Liceum Ogólnokształcącym w Warszawie

1. Koordynowanie, planowanie i udzielanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej dla uczniów LXIV Liceum Ogólnokształcącego w Warszawie odbywa się na podstawie:

- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach z późniejszymi zmianami:
 - Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 sierpnia 2018 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. poz. 1647); 2)
 - Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 13 lutego 2019 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. poz. 323).
- Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania egzaminów i sprawdzianów w szkołach publicznych (Dz. U. Nr 83, poz. 562, z późn. zm.), w tym:
 - Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 listopada 2010 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych (Dz.U. nr 228 poz. 1491);
- Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dn. 19 grudnia 2001 r. w sprawie warunków i trybu udzielania zezwoleń na indywidualny program lub tok nauki oraz organizacji indywidualnego programu lub toku nauki. (Dz.U. nr 3 poz.28).

2. Pomoc psychologiczno – pedagogiczna w LXIV Liceum Ogólnokształcącym jest realizowana przez Zespół Psychologiczno Pedagogiczny złożony z psychologa o pedagoga, oraz przez wszystkich nauczycieli będących członkami Rady Pedagogicznej LXIV L.O.

3. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna udzielana uczniowi polega na rozpoznawaniu i zaspokajaniu indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych ucznia oraz rozpoznawaniu indywidualnych możliwości psychofizycznych ucznia, wynikających w szczególności:

- 1) z niepełnosprawności;
- 2) z niedostosowania społecznego i zagrożenia niedostosowaniem społecznym;
- 4) ze szczególnych uzdolnień;
- 5) ze specyficznych trudności w uczeniu się;
- 6) z zaburzeń komunikacji językowej;
- 7) z choroby przewlekłej;
- 8) z sytuacji kryzysowych lub traumatycznych;
- 9) z niepowodzeń edukacyjnych;
- 10) z zaniedbań środowiskowych związanych z sytuacją bytową ucznia i jego rodziny, sposobem spędzania czasu wolnego i kontaktami środowiskowymi;
- 11) z trudności adaptacyjnych związanych z różnicami kulturowymi lub ze zmianą środowiska edukacyjnego, w tym związanych z wcześniejszym kształceniem za granicą
- 12) z zaburzeniami zachowań i emocji

4. W szkole pomoc psychologiczno-pedagogiczna jest przede wszystkim udzielana przez nauczycieli i specjalistów w trakcie bieżącej pracy z uczniem oraz w formie:

- 1) zajęć rozwijających uzdolnienia (koła zainteresowań, olimpijskie, przedmiotowe, IPN-y, ITN-y, fakultety rozszerzające klas II) ;
- 2) zajęć dydaktyczno-wyrównawczych (konsultacje przedmiotowe, fakultety wyrównawcze klas II, odrabianie lekcji, praca z wolontariuszem);
- 4) zajęć związanych z wyborem kierunku kształcenia i zawodu oraz planowaniem kształcenia i kariery zawodowej;
- 5) warsztatów;
- 6) porad i konsultacji
- 7) indywidualizowanej ścieżki kształcenia
- 8) zajęć rozwijających umiejętność uczenia się

5. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna jest udzielana rodzicom uczniów i nauczycielom w formie porad, konsultacji, warsztatów i szkoleń.

6. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna szkole jest udzielana z inicjatywy: ucznia; rodziców ucznia; dyrektora przedszkola, szkoły lub placówki; nauczyciela, wychowawcy grupy wychowawczej lub specjalisty, prowadzących zajęcia z uczniem; pielęgniarki środowiska nauczania i wychowania lub higienistki szkolnej; poradni; asystenta edukacji romskiej; pomocy nauczyciela; pracownika socjalnego; asystenta rodziny; kuratora sądowego; organizacji pozarządowej, innej instytucji lub podmiotu działających na rzecz rodziny, dzieci i młodzieży

7. Poza analizą dokumentacji psychologiczno-pedagogicznej (opinia, orzeczenie), medycznej (zaświadczenie lekarskie) i dokumentacji przebiegu nauczania (informacje o poprzednich etapach kształcenia, oceny bieżące, uwagi) dostępnej dla nauczycieli i specjalistów w celu organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej, podstawowymi narzędziami prowadzącymi do diagnozy indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych ucznia oraz indywidualnych możliwości psychofizycznych są:

- **obserwacja pedagogiczna;**
- **wywiad lub rozmowa;**

prowadzone przez nauczycieli (ze szczególnym wskazaniem wychowawców) oraz przez specjalistów w czasie wypełniania zadań dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych, których wyniki przedstawiane są w ramach zespołu wychowawczego. Dopuszcza się również stosowanie innych metod diagnozy indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych ucznia oraz indywidualnych możliwości psychofizycznych (ankieta, badania socjometryczne, sondaż itp.)

8. W przypadku stwierdzenia, że uczeń ze względu na potrzeby rozwojowe lub edukacyjne oraz możliwości psychofizyczne wymaga objęcia pomocą psychologiczno-pedagogiczną, nauczyciel, wychowawca lub specjalista niezwłocznie udzielają uczniowi tej pomocy w trakcie bieżącej pracy z uczniem i informują o tym wychowawcę klasy

9. Wychowawca klasy informuje innych nauczycieli lub specjalistów o potrzebie objęcia ucznia pomocą psychologiczno-pedagogiczną oraz we współpracy z nimi planuje i koordynuje udzielanie pomocy.

10. W przypadku stwierdzenia przez wychowawcę klasy, że konieczne jest objęcie ucznia pomocą psychologiczno-pedagogiczną dyrektor szkoły ustala formy udzielania tej pomocy, okres ich udzielania oraz wymiar godzin, w którym poszczególne formy będą realizowane.

11. Wychowawca klasy oraz nauczyciele lub specjaliści, planując udzielanie uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej, współpracują z rodzicami ucznia albo pełnoletnim uczniem oraz, w zależności od potrzeb, z innymi podmiotami. W przypadku uczniów objętych pomocą psychologiczno-pedagogiczną wychowawcy i specjaliści udzielający uczniom pomocy psychologiczno-pedagogicznej wspierają nauczycieli obowiązkowych zajęć edukacyjnych w dostosowaniu sposobów i metod pracy do możliwości psychofizycznych ucznia.

12. Nauczyciele, wychowawcy i specjaliści udzielający pomocy psychologiczno-pedagogicznej uczniowi oceniają efektywność udzielonej pomocy i formułują wnioski dotyczące dalszych działań mających na celu poprawę funkcjonowania ucznia.

13. W przypadku gdy uczeń był objęty pomocą psychologiczno-pedagogiczną w szkole wychowawca klasy planując udzielanie uczniowi pomocy uwzględnia wnioski dotyczące dalszych działań mających na celu poprawę funkcjonowania ucznia.

14. W przypadku gdy z wniosków, o których mowa w ust. 9, wynika, że mimo udzielanej uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole nie następuje poprawa funkcjonowania ucznia w dyrektor szkoły za zgodą rodziców ucznia albo pełnoletniego ucznia, występuje do publicznej poradni z wnioskiem o przeprowadzenie diagnozy i wskazanie sposobu rozwiązania problemu ucznia.

Wyżej wymieniony wniosek z uzasadnieniem składa się do dyrektora szkoły.

15. Na wniosek nauczyciela prowadzącego dane zajęcia edukacyjne, wychowawcy klasy, rodziców lub ucznia możliwe jest udzielenie uczniowi zezwolenia na realizację indywidualnego programu nauki. Wniosek wraz z opinią o predyspozycjach, potrzebach i dotychczasowych osiągnięciach ucznia składa się do dyrektora szkoły, który po zapoznaniu się z indywidualnym programem nauki zasięga opinii rady pedagogicznej, a następnie – poradni psychologiczno-pedagogicznej. Szczegółowy tryb i warunki uzyskiwania zezwolenia opisuje odrębny dokument.

Obowiązuje od 1 września 2017 z późn. zmianami (ostatnia z dnia 15 września 2022 r.).